

Audiència. Pere, el pescador

15/11/2006

Benvolguts germans i germanes,

En la nova sèrie de catequesi abans que res hem tractat de comprendre millor què és l'Església, quina és la idea del Senyor sobre la seva nova família. Després hem dit que l'Església existeix en les persones. I hem vist que el Senyor ha encomanat aquesta nova realitat, l'Església, als dotze Apòstols. Ara volem veure'ls un a un, per comprendre en les persones què és viure l'Església, què

és seguir Jesús. Comencem per sant Pere.

Després de Jesús, Pere és el personatge més conegut i citat als escrits neotestamentaris: és esmentat 154 vegades amb el sobrenom de *Pétros*, "pedra", "roca", que és traducció grega del nom arameu que li va donar directament Jesús: *Quefa*, testificat nou vegades sobretot a les cartes de sant Pau. Cal afegir el freqüent nom *Simó* (75 vegades), que és una adaptació grega del seu nom hebreu original Simeó (dos vegades: *Fets* 15, 14; *2 P* 1, 1).

Simó, fill de Joan (cf. *Jn* 1, 42) o en la forma aramea, *bar-Jona*, fill de Jonàs (cf. *Mt* 16, 17), era de Betsaida (cf. *Jn* 1, 44), una localitat situada a l'est del mar de la Galilea, d'on procedia també Felip i naturalment Andreu, germà de Simó. En parlar se li notava l'accent galileu. També ell, com el seu germà, era pescador: amb la família

de Zebedeu, pare de Jaume i Joan, dirigia una petita empresa de pesca al llac de Genesaret (*cf. Lc 5, 10*).

Per això, havia de gaudir de cert benestar econòmic i estava animat per un sincer interès religiós, per un desig de Déu -anhelava que Déu intervingués en el món- un desig que el va impulsar a dirigir-se, juntament amb el seu germà, fins a Judea per seguir la predicació de Joan el Baptista (*cf. Jn 1, 35-42*).

Era un jueu creient i observant, que confiava en la presència activa de Déu en la història del seu poble, i l'entristia no veure la seva acció poderosa en les vicissituds de les quals era testimoni en aquell moment. Estava casat i la sogra, guarida un dia per Jesús, vivia a la ciutat de Cafarnaüm, a la casa en la qual també Simó s'allotjava quan estava en aquesta ciutat (*cf. Mt 8, 14 ss.; Mc 1, 29 ss.; Lc 4, 38 ss.*).

Excavacions arqueològiques recents han permès descobrir, sota el pis de mosaic octagonal d'una petita església bizantina, vestigis d'una església més antiga construïda sobre aquesta casa, com testimonien les inscripcions amb invocacions a Pere.

Els evangelis ens informen que Pere és un dels primers quatre deixebles del *Natzarè* (cf. *Lc* 5, 1-11), als qui s'afegeix un cinquè, segons el costum de tot Rabí de tenir cinc deixebles (cf. *Lc* 5, 27: crida de Leví). Quan Jesús passa de cinc deixebles a dotze (cf. *Lc* 9, 1-6) posa de relleu la novetat de la seva missió: ell no és un rabí com els altres, sinó que ha vingut per reunir l'Israel escatològic, simbolitzat pel número dotze, com el de les tribus d'Israel.

Com palesen els evangelis, Simó té un caràcter decidit i impulsiu; està disposat a imposar les seves raons fins i tot amb la força (per exemple,

quan usa l'espasa a l'hort de les Oliveres: *cf. Jn 18, 10 ss.*). Alhora, de vegades és ingenu i poruc, però honrat, fins al penediment més sincer (*cf. Mt 26, 75*).

Els evangelis permeten seguir-ne pas a pas l'itinerari espiritual. El punt de partida és la crida de Jesús. S'esdevé un dia qualsevol, mentre Pere està dedicat a les tasques de pescador. Jesús es troba vora del llac de Genesaret i una gernació l'envolta per escoltar-ho.

El nombre d'oients implica un problema pràctic. El Mestre veu dues barques encallades a la riba; els pescadors han baixat i renten les xarxes. Ell llavors demana permís per pujar a la barca de Simó i li prega que l'allunyi una mica de terra. Asseient-se en aquesta càtedra improvisada, es posa a ensenyar a la multitud des de la barca (*cf. Lc 5, 1-3*). Així, la barca de Pere es

converteix en la càtedra de Jesús. Quan acaba de parlar, diu a Simó: "Rema mar endins, i llanceu les vostres xarxes per pescar". Simó respon: "Mestre, hem estat bregant tota la nit i no hem pescat res; però, en la teva paraula, llançaré les xarxes" (*Lc 5, 4-5*).

Jesús era fuster, no expert en pesca i, malgrat això, Simó el pescador es fia d'aquest Rabí, que no li dóna respostes sinó que el convida a fiar-se d'ell. Davant de la pesca miraculosa reacciona amb sorpresa i temor: "Allunya't de mi, Senyor, que sóc un home pecador" (*Lc 5, 8*). Jesús respon convidant-lo a la confiança i a obrir-se a un projecte que supera totes les seves perspectives: "No tinguis por. Des d'ara seràs pescador d'homes" (*Lc 5, 10*).

Pere no podia imaginar llavors que un dia arribaria a Roma i seria aquí "pescador d'homes" per al Senyor.

Accepta aquesta crida sorprenent a deixar-se implicar en aquesta gran aventura. És generós, reconeix les seves limitacions, però creu en el qui el crida i segueix el somni del seu cor. Diu sí, un sí valent i generós, i es converteix en deixeble de Jesús.

Pere va viure un altre moment significatiu al seu camí espiritual a prop de Cesarea de Felip, quan Jesús va plantejar als seus deixebles una pregunta precisa: "Qui diuen els homes que sóc jo?" (*Mc 8, 27*). Però Jesús no en té prou amb la resposta d'allò havien sentit dir. Dels qui ha acceptat comprometre's personalment amb ell vol una presa de posició personal. Per això insisteix: "I vosaltres, qui dieu que sóc jo?" (*Mc 8, 29*). És Pere qui contesta en nom dels altres: "Vós sou el Crist" (*Mc 8, 29*), és a dir, el Messies. Aquesta resposta de Pere, que no provenia "ni de la carn ni de la sang", és a dir, d'ell, sinó que li

havia donat el Pare que és al cel (*cf. Mt 16, 17*), enclou per si mateixa com en germen la futura confessió de fe de l'Església.

Amb tot, Pere no havia entès encara el contingut profund de la missió messiànica de Jesús, el nou sentit de la paraula Messies. Ho demostra poc després, donant a entendre que el Messies que buscava en els seus somnis és molt diferent del vertader projecte de Déu. Davant l'anunci de la passió s'escandalitza i protesta, provocant la dura reacció de Jesús (*cf. Mc 8, 32-33*).

Pere vol un Messies "home diví", que realitzi les expectatives de la gent imponent a tots el seu poder. També nosaltres desitgem que el Senyor imposi el seu poder i transformi immediatament el món. Jesús es presenta com el "Déu humà", el servent de Déu, que trastorna les

expectatives de la multitud seguint el camí de la humilitat i el sofriment.

És la gran alternativa, que també nosaltres hem d'aprendre sempre de nou: privilegiar les nostres expectatives, rebutjant Jesús, o acollir Jesús en la veritat de la seva missió i renunciar a les nostres expectatives massa humanes.

Pere, impulsiu com era, no dubta d'agafar a part Jesús i reprendre'l. La resposta de Jesús llança per terra totes les seves falses expectatives, alhora que el convida a convertir-se i a seguir-lo. "Vés-te'n del meu davant, Satanàs!, que els teus sentiments no són els de Déu, sinó els dels homes" (*Mc 8, 33*). No m'assenyalis tu el camí; jo prenc el meu camí i tu has de posar-te darrere de mi.

Pere aprèn així què significa en realitat seguir Jesús. És la seva segona crida, anàloga a la d'Abraham a *Gn 22*, després de la de *Gn 12*: "Si

algú vol venir darrera meu, que es negui a si mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Perquè aquell qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, i el qui perdi la vida per causa meva i de l'Evangeli, la salvarà" (*Mc 8, 34-35*). És la llei exigent del seguiment: cal saber renunciar, si és necessari, al món sencer per salvar els valors vertaders, per salvar l'ànima, per salvar la presència de Déu al món (cf. *Mc 8, 36-37*). Encara que li costa, Pere acull la invitació i prossegueix el camí rere les petjades del Mestre.

Em sembla que aquestes diverses conversions de sant Pere i tota la seva figura constitueixen un gran consol i un gran ensenyament per a nosaltres. També nosaltres tenim desig de Déu, també nosaltres volem ser generosos, però també nosaltres esperem que Déu actuï amb força al món i transformi immediatament el món segons les nostres idees, segons

les necessitats que hi veiem. Déu tria un altre camí. Déu elegeix el camí de la transformació dels cors amb el sofriment i la humilitat. I nosaltres, com Pere, ens hem de convertir sempre de nou. Hem de seguir Jesús i posar-nos per davant. És ell qui ens mostra el camí. Així, Pere ens diu: tu penses que tens la recepta i que has de transformar el cristianisme, però el Senyor és el qui coneix el camí. El Senyor és el qui em diu a mi, qui et diu a tu: segueix-me. I hem de tenir la valentia i la humilitat de seguir Jesús, perquè ell és el camí, la veritat i la vida.

17 de maig de 2006

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/audiencia-pere-
el-pescador/](https://opusdei.org/ca/article/audiencia-pere-el-pescador/) (17/02/2026)